

begrundede Forespørgselen til Forsvarsministeren, skal jeg, uden at komme ind paa nogen Kritik af denne Dom eller af Dommerne — lige saa lidt som den højtærede Forsvarsminister vilde kritisere Dommen —, sige, at det forekommer mig, at naar vi have almindelig Valgret, og enhver, hvad enten han hører til den ene Stand eller den anden, har Lov til at afgive sin Stemme paa den Kandidat, han finder mest er i Overensstemmelse med hans Anskuelse, maa han ogsaa, hvad enten han er Officer eller Underofficer, kunne udtale en anbefaling af denne Kandidat. Et andet Spørgsmaal er, hvorvidt det overhovedet er rigtigt, at Embedsmænd kunne — jeg vil ikke sige: afgive Stemme men — være Kandidater. Enkelte Steder er det vist saaledes, at Folk i Statens Tjeneste ikke kunne stille sig som Kandidater, men det er, som sagt, et andet Spørgsmaal. Jeg hævder altsaa, at naar man har Ret til at afgive Stemme, maa man ogsaa have Ret til at anbefale den, man tror man er bedst repræsenteret ved. Men i øvrigt har man været inde paa et Spørgsmaal — det var navnlig den sidste Taler, det ærede Medlem fra Odense (Marott), der talte om Underofficerer i Modsætning til Officerer —, om hvilket jeg vil sige, at jeg i en Aarrække har kæmpet for at faa det løst. Jeg har arbejdet for at faa Skellet mellem Officerer og Underofficerer slettet. Jeg mener, det er unødvendigt at have det, og at det ikke tjener noget fornuftigt Formaal. Man bør søge at forene alle dem, der i Hæren have en fælles Opgave, i den fælles Betegnelse: Befalingsmænd. Jeg har ogsaa stillet dertil sigtende Forslag. At de ikke bleve gennemførte, var, fordi den højtærede Minister mente, at de lettest vilde kunne lade sig gennemføre, naar vi kom til Spørgsmaalet om Uddannelsesskolerne. Jeg har ikke tabt dette Spørgsmaal af Syne, og det skulde glæde mig, om Diskussionen i Gaar og i Dag kunde føre til, at man fik slettet det omtalte Skel, der, som sagt, efter min Mening ikke gør den fjerneste Gavn, men tværtimod kun kan virke skadeligt.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) gav os en nærmere Udvikling af sin Opfattelse, og det kan ikke nægtes, at der var en vis Klarhed i den. Men jeg tror alligevel, at vi maa gaa til en Reform af den militære Straffelov og Retspleje, og denne Reform maa, ligesom naar det drejer sig om den borgerlige Retspleje og Straffelov, være saa human, som det overhovedet lader sig

forene med de Forhold, under hvilke den skal virke. Jeg føler mig overbevist om, at der i dette høje Ting er god Villie til at støtte den højtærede Forsvarsminister, naar han maatte finde Lejlighed til at fremkomme med Forslag, sigtende til saadanne Forbedringer paa dette Omraade.

Rode: Hvad der har givet Anledning til denne Sags Fremkomst, er — det er fremført af forskellige ærede Talere — den mærkelige Dom, som fornylig blev afsagt først af Krigsretten i Helsingør og dernæst af Overkrigsretten. Denne Dom har, mærkeligt nok, fundet en Forsvarer her i Tinget, idet det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) har fundet det fuldt forstaaeligt, at en saadan Dom kunde afsiges. Der vil da være Grund til et Øjeblik at vende tilbage til denne Dom for at se, hvad det er, den har fastslaaet, og for at undersøge, om man virkelig fra dette høje Tings Side kan udtale en Tilslutning til en saadan Dom.

Det, der er sket, er, at forskellige Injurier, som under den borgerlige Lovgivning absolut vilde have medført Straf for Injurianten, af Krigsretten og Overkrigsretten ikke ere blevne betragtede som værende af den Art, at de kunde medføre nogen Straf for den, der fremsatte dem, og dette begrundes paa en Maade, som er overmaade ejendommelig. Der siges for det første, at for saa vidt indklagede har betegnet det ikke blot som en illoyal og uforstandig Handlemaade, men som Forræderi mod sin Stand at gøre det, som Oversergent Sørensen havde gjort, nemlig at anbefale radikale og socialistiske Kandidater, finder Overkrigsretten, at indklagede ikke ved denne Udtalelse har angrebet Klagerens borgerlige Agtelse. Dette er allerede højst ejendommeligt, for det forekommer mig dog at være et temmelig kraftigt Angreb, der her er sket. Tværtimod, siges det, indklagede har kun udtalt en skarp Kritik over Klagerens politiske Færd, hvilken Kritik ikke fra en Underofficers Standpunkt kan anses for ubeføjet, naar henses til, at navnlig Socialisterne arbejde paa Afvæbning. Og videre siges det, at den Udtalelse, at Klageren ved sin Optræden bekæmper ikke blot sin Stands, men hele Hærens Interesser, kan ikke siges at indeholde nogen Injurie, lige saa lidt som hans Udtalelse om, at hans forargelige og illoyale Fremfærd skarpt fordømmes af alle loyalt tænkende Underofficerer. At hvad der her udtales i denne